

# Mål C-295/07 P

## Europeiska gemenskapernas kommission

mot

## Département du Loiret

”Överklagande — Statligt stöd — Förmånligt pris på ett markområde —  
Kommissionens beslut — Återkrav av ett stöd som är oförenligt med den gemensamma  
marknaden — Stödets nuvärde — Sammansatt ränta — Bristande motivering —  
Ogiltigförklaring av rättsakten i dess helhet — Tillåtet”

Förslag till avgörande av generaladvokat P. Mengozzi föredraget den  
5 juni 2008 . . . . . I - 9366  
Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 december 2008 . . . . . I - 9387

### Sammanfattning av domen

1. *Institutionernas rättsakter — Motivering — Skyldighet — Räckvidd — Beslut som ligger i linje med tidigare beslut*  
(Artikel 253 EG)
2. *Överklagande — Grunder — Kritik mot de konsekvenser som förstainstansrätten dragit av sin rättsliga bedömning av de grunder som framförts — Upptagande till sakprövning*  
(Domstolens stadga, artikel 58 första stycket; domstolens rättegångsregler, artikel 113)

3. *Talan om ogiltigförklaring — Dom om ogiltigförklaring — Räckvidd — Ogiltigförklaring i dess helhet av ett beslut att återkräva ett statligt stöd utifrån yrkanden som endast avser motiveringen av att tillämpa en sammansatt ränta — Otillåtet*  
(Artiklarna 224 sjätte stycket EG, 230 EG och 231 första stycket EG)

1. Ett kommissionsbeslut som ligger i linje med fast beslutspraxis får ges en summarisk motivering, med hänvisning till denna praxis. Om kommissionen i beslutet däremot går längre än i sina tidigare beslut åligger det kommissionen att på ett uttryckligt sätt utveckla sitt resonemang. Så är fallet med ett beslut att återkräva ett statligt stöd, om kommissionen då tillämpar en sammansatt ränta och då det, när beslutet antogs, inte i vare sig några gemenskapsrättsliga bestämmelser eller i domstolens eller förstainstansrättens praxis preciserades att räntan på ett stöd som ska återkrävas ska vara sammansatt, utan påförande av denna typ av ränta i stället var ett första uttryck för en ny och viktig policy hos kommissionen.

av de grunder och argument som har framförts vid den, ska domstolen dock, med risk att annars beröva överklagandeförfarandet en viktig del av sin betydelse, även vara behörig att bedöma de konsekvenser som förstainstansrätten dragit av sin rättsliga bedömning, vilka även de utgör en rättsfråga. Parterna kan under förfarandet vid förstainstansrätten inte nödvändigtvis förutspå vilka dessa konsekvenser kommer bli. En grund som åberopats i ett mål om överklagande mot en rättsföljd som förstainstansrätten har ansett följa av dess rättsliga bedömning av en grund som har framförts vid den kan följaktligen inte anses ändra den sak som varit föremål för talan vid förstainstansrätten, i den mening som avses i artikel 113.2 i domstolens rättegångsregler.

(se punkterna 44, 46, 49)

2. Även om domstolen är behörig att pröva förstainstansrättens rättsliga bedömning

Så är fallet med en grund som kommissionen åberopat och vilken avser att förstainstansrätten, i strid med proportio-

nalitetsprincipen, i sin helhet ogiltigförklarar ett beslut att återkräva statligt stöd på grundval av ett yrkande som endast avser beräkningen av ränta. En sådan grund utgör inte heller något nytt yrkande som ska avvisas enligt artikel 113.1 första strecksatsen i nämnda rättegångsregler. Kommissionens yrkande vid förstainstansrätten att talan ska ogillas ska nämligen även anses omfatta det snävare yrkandet att eventuellt endast ogilla talan delvis.

(se punkterna 96–101)

3. Enbart det faktum att förstainstansrätten anser att sökandens talan om ogiltigförklaring kan bifallas ger inte per automatik förstainstansrätten möjlighet att ogiltigförklara den angripna rättsakten i sin helhet. Ogiltigförklaring av rättsakten i sin helhet kan inte ske om det tydligt framgår att nämnda grund endast avser en viss aspekt av den omtvistade rättsakten och därför endast ger stöd för att ogiltigförklara en del av densamma och denna del kan avskiljas från rättsakten i övrigt.

Förstainstansrätten gör således en felaktig rättstillämpning om den ogiltigförklarar ett beslut i sin helhet att återkräva ett statligt stöd utifrån yrkanden som endast avser motiveringen av att nuvärdesberäkna det ursprungliga stödbeloppet med tillämpning av sammansatt ränta. Frågan huruvida det ursprungliga stödbeloppet ska nuvärdesberäknas med tillämpning av enkel ränta eller sammansatt ränta inverkar inte på konstaterandet i det omtvistade beslutet att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden och att det ska återkrävas. Förstainstansrätten kan däremot inte kritiseras för att inte ha gjort åtskillnad mellan frågan om sammansatt respektive enkel ränta. Förstainstansrätten hade nämligen inte kunnat ersätta nuvärdesberäkningen av stödets ursprungsbelopp genom tillämpning av sammansatt ränta med tillämpning av enkel ränta i stället utan att ändra innehållet i det omtvistade beslutet.

(se punkterna 104, 105, 107, 109 och 110)